

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA BiH
BROJ: 96 0 U 145801 22 U
Brčko, 05.09.2023.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Azapović Mireli, u upravnom sporu tužitelja J.Đ. iz L., ..., zastupanog po Zajedničkoj advokatskoj kancelariji „M.D. & F.M.“ iz B., protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: ..., broj akta: ... od 14.02.2022.godine, van ročišta, dana 05.09.2023.godine, donio je

P R E S U D U

I UVAŽAVA se tužba tužitelja J.Đ iz L., poništava se rješenje Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 14.02.2022.godine i predmet vraća tuženoj na ponovno odlučivanje.

II OBAVEZUJE se tužena da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 480,80 KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu dana 17.03.2022.godine podnio tužbu protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, kojim je ukinuto po pravu nadzora uvjerenje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj: ... od 24.08.2021.godine kojim se potvrđuje da lokacijski uslovi izdati po zahtjevu d.d. "T." iz B. broj: ... od 03.09.2013.godine nisu promijenjeni i predmet se vraća prvostepenom organu na ponovni postupak. Smatra da je navedeni upravni akt tužene nezakonit i nepravilan i da predstavlja povredu načela zakonitosti iz člana 4. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. U tužbi navodi da je postupak pokrenut po prijedlogu Inspektorata Brčko distrikta BiH prema Apelacionoj komisiji Brčko distrikta BiH radi ukidanja rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 03.09.2013.godine i uvjerenja istog organa broj: ... od 24.08.2021.godine, te da se iz prijedloga Inspektorata Brčko distrikta BiH može zaključiti (jer nije decidno navedeno) da taj organ smatra da je donošenjem rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 03.09.2013.godine i uvjerenja istog organa broj: ... od 24.08.2021.godine očigledno pogrešno primjenjen materijalni zakon. Dalje navodi da je u svom pismenom izjašnjenju od 31.01.2022.godine tuženoj ukazao na odlučne procesne okolnosti iz kojih proizilazi da je prijedlog Inspektorata neosnovan. Iznio je dvije grupe razloga od kojih se jedna odnosi na neosnovanost prijedloga u odnosu na rješenje o lokacijskim uslovima od 03.09.2013.godine, a druga u odnosu na uvjerenje od 24.08.2021.godine, na kojim insistira i u ovoj tužbi. Naime, kada je riječ o rješenju Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 03.09.2013.godine ukazao je da je nastupila prekluzija za preispitivanje pravilnosti tog rješenja po pravu nadzora tj. da je

protekao zakonom propisani rok u kojem je moguće rješenje ukinuti po pravu nadzora zbog očigledno pogrešne primjene materijalnog zakona. Naime, odredbom člana 244. stav 5. ZUP-a propisano je da se rješenje o ukidanju na osnovu stava 2. člana 243. ovog zakona može donijeti u roku od jedne godine od dana kad je rješenje postalo konačno u upravnom postupku, a kako je od konačnosti rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 03.09.2013.godine proteklo više od 8 godina, to je očigledno da je prijedlog Inspektorata za ukidanje ovog rješenja po pravu nadzora neblagovremen, a samim tim i neosnovan. Tuženi organ je u ovom dijelu uvažio tužiočeve razloge i konstatovao da je protekao zakonom propisani rok za ukidanje konačnog rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 03.09.2013.godine. Iako tužitelj ne pobija ovakav zaključak tužene smatra da je tužena u izreci rješenja morala odlučiti o neosnovanosti (neblagovremenosti) prijedloga Inspektorata za ukidanje navedenog konačnog rješenja, što je tužena propustila učiniti, čime je povrijedila odredbu člana 193. stav 1. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Međutim, ono što je očigledno nezakonito u rješenju tužene, a da proizvodi negativne pravne posljedice po interese tužitelja, jeste odluka tužene da po pravu nadzora ukine uvjerenje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 24.08.2021.godine. Tužitelj je u svom pismenom izjašnjenju od 31.01.2022.godine, a u vezi sa prijedlogom Inspektorata za ukidanje Uvjerenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 24.08.2021.godine, istakao da je u ovom dijelu prijedlog Inspektorata očigledno neosnovan jer se odredbe o ukidanju i poništenju po pravu nadzora odnose samo na rješenja kao konačne upravne akte. Naime, članovima 243. i 244. Zakona o upravnom postupku su propisana pravila o poništenju i ukidanju rješenja po pravu nadzora. Član 243. ZUP-a decidno propisuje kada je rješenje koje je konačno u upravnom postupku moguće poništiti, odnosno ukinuti po pravu nadzora. Dakle, navedena procesna pravila se odnose samo na rješenja koja su stekla svojstvo konačnosti u upravnom postupku. Drugim riječima, ZUP ne propisuje mogućnost da se po pravu nadzora ukine uvjerenje, potvrda, zaključak ili drugi akt koji nije konačno rješenje u smislu člana 12. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Stoga je jasno da je prijedlog Inspektorata Brčko distrikta BiH za ukidanje Uvjerenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 24.08.2021.godine takođe neosnovan. Ukazao je i na to da, ukoliko tužena eventualno bude meritorno razmatrala pravilnost navedenog Uvjerenja, Zakon o upravnom postupku propisuje izuzetno strog uslov za ukidanje konačnog rješenja (ne uvjerenja ili potvrde) po pravu nadzora-očigledna povreda materijalnog zakona (ne bilo kojeg drugog propisa). Dakle, za ukidanje konačnog rješenja (ne uvjerenja) po pravu nadzora nije dovoljno da je konačnim aktom povrijeđen bilo koji materijalni propis već materijalni zakon i to pod uslovom da se radi o kvalifikovanom obliku povrede tj. očiglednoj povredi zakona. Prema tome, za ukidanje konačnog akta nije dovoljno da je ispunjen razlog pogrešne primjene materijalnog prava (što bi bio razlog za žalbu kao redovan pravni lijek) već je taj uslov znatno stroži iz razloga što je zakonodavac ukidanje stečenog prava nastojao svesti na minimum, odnosno samo na izuzetne situacije kao što je očigledna (prima facie) povreda materijalnog zakona. U konkretnom slučaju se, međutim, ne može govoriti o povredi bilo kojeg materijalnog propisa, a posebno ne o očiglednoj povredi materijalnog zakona u konačnom aktu. Naime, osim što je organ koji je izdao uvjerenje u svom izjašnjenju broj: ... od 23.12.2021.godine potvrdio da je isto izdato u skladu sa zakonom, napominje da je odredbom člana 54. Zakona o prostornom planiranju i građenju propisano da: (1) Lokacijski uslovi važe do izmjene važećeg plana ili donošenja provedbenog plana, ako je njegovo donošenje predviđeno planom šireg područja. (2) Ako investitor nije podnio zahtjev za odobrenje za građenje u roku od godinu dana od dana izdavanja lokacijskih uslova, dužan je tražiti uvjerenje od Odjeljenja da izdati lokacijski uslovi nisu promijenjeni. Imajući u vidu navedenu odredbu, prvostepeni organ je bio dužan da investitoru izda uvjerenje da lokacijski uslovi nisu

primijenjeni jer, u međuvremenu, nije došlo do izmjene važećeg plana ili donošenja provedbenog plana-što nije sporno ni za tuženu. Dakle, kada imamo važeće rješenje o lokacijskim uslovima broj: ... od 03.09.2013.godine (koje je konačno i pravosnažno i ne može se ukinuti po pravu nadzora), a u međuvremenu nije došlo do izmjene važećeg plana ili donošenja provedbenog plana, Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove je bilo dužno da izda Uvjerenje da lokacijski uslovi nisu izmjenjeni. Svako drugo postupanje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove (umjesto izdavanja uvjerenja) bi u suštini bilo nezakonito. Naprijed navedenu i jasnu pravnu argumentaciju tužitelja, tuženi organ je potpuno zanemario, a svoju odluku iz izreke pobijanog akta obrazložio neodrživom procesnom gimnastikom da uvjerenje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 24.08.2021.godine i rješenje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove broj: ... od 03.09.2013.godine "čine jednu cjelinu odnosno jedan upravni akt". Naravno, za ovaj procesni zaključak tuženi organ nije našao osnov niti u jednoj važećoj zakonskoj odredbi. Uostalom ako se ova dva akta imaju posmatrati kao "jedna cjelina" postavlja se pitanje zašto tužena nije poništila i rješenje o lokacijskim uslovima? Upravo usljed nerazumjevanja različite materijalnopravne podloge za donošenje jednog (rješenja o lokacijskim uslovima) i drugog akta (uvjerenje da lokacijski uslovi nisu promjenjeni) tužena je donijela odluku kao u pobijanom rješenju u postupku po vanrednom pravnom lijeku. Naime, član 46. i član 50. Zakona o prostornom planiranju i građenju propisuje uslove za izdavanje lokacijskih uslova. S druge strane, član 54. Zakona o prostornom planiranju i građenju propisuje uslove za izdavanje uvjerenja da lokacijski uslovi nisu promjenjeni. Niti jednom materijalnopravnom odredbom nije propisano da postupajući organ prilikom odlučivanja o zahtjevu za izdavanje uvjerenja da izdati lokacijski uslovi nisu promijenjeni, treba ponovo da primjenjuje materijalnopravne uslove za izdavanje lokacijskih uslova, odnosno da preispituje pravilnost ranije izdatih lokacijskih uslova. Stoga je prvostepeni organ bio dužan da investitoru izda uvjerenje da lokacijski uslovi nisu promijenjeni jer, u međuvremenu, nije došlo do izmjene važećeg plana ili donošenja provedbenog plana. U konačnom, čak i kada bi pristali na naprijed navedene nezakonite zaključke tužene da je moguće po pravu nadzora ukinuti uvjerenje (koje nije upravni akt jer nema ni obavezne elemente rješenja kao akta uprave, niti može imati svojstvo konačnosti budući da protiv predmetnog uvjerenja nije ni postojala mogućnost izjavljivanja žalbe) i pri tome primjenjivati materijalnopravna pravila koja uopšte ne važe kod izdavanja ovog uvjerenja, smatra da opet nije ispunjen uslov za ukidanje konačnog rješenja po pravu nadzora koji se tiče očigledne povrede materijalnog propisa. Naime, čak da se u ovoj procesnoj fazi (postupak po vanrednom pravnom lijeku) može ispitivati da li su izdatim rješenjem o lokacijskim uslovima poštovane preporuke prostorno-planskog dokumenta o međusobnoj udaljenosti objekata, napominje da se tu radi samo o preporukama (ne o imperativnim normama), pri čemu u momentu donošenja rješenja o lokacijskim uslovima broj: ... od 03.09.2013.godine osim objekata iz ovih lokacijskih uslova (koji su nesporno i dalje na snazi) nije ni bila predviđena gradnja objekata u blizini (što i tužena utvrđuje u pobijanom rješenju). Dakle, kada imamo rješenje o lokacijskim uslovima broj: ... od 03.09.2013.godine koje se vanrednim pravnim lijekom Inspektorata nije moglo dovesti u pitanje i to rješenje je nesporno važeće, tada Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove, postupajući po zahtjevu za izdavanje Uvjerenja da lokacijski uslovi nisu primjenjen, nema zakonsku mogućnost da donese bilo kakvu drugu odluku izuzev da izda Uvjerenje broj: ... od 24.08.2021.godine, u smislu člana 54. Zakona o prostornom planiranju i građenju. Shodno svemu navedenom smatra da se osporeni upravni akt tužene zasniva na učinjenim procesnim povredama i pogrešnoj primjeni materijalnog prava što za posljedicu ima povredu načela zakonitosti iz člana 4. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH i načela zaštite prava građana iz člana 5. istog Zakona. Stoga predlaže da sud donese presudu kojom se tužba

uvažava, poništava se rješenje Apelacione komisije Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 14.02.2022.godine, te se predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje. Naknadu troškova upravnog spora je tražio.

U odgovoru na tužbu tužena je navela da u potpunosti osporava navode u tužbi i ostaje kod navoda iz obrazloženja rješenja broj predmeta: ... od 14.02.2022.godine, da je zakonitost donesenog rješenja utemeljena na zakonskim osnovama i podzakonskim aktima kao temeljnim osnovama donesenog rješenja, da ne postoje povrede materijalnog prava niti povrede u pogledu vođenja postupka te da je na tim osnovama pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje. Predložila je sudu da odbije tužbu tužitelja u cjelosti kao neosnovanu. Naknadu troškova upravnog spora nije tražila.

Odredbom člana 243. stav 1. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH – prečišćeni tekst („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 48/11) propisano je da će rješenje koje je konačno u upravnom postupku, Apelaciona komisija poništiti po pravu nadzora: 1. ako je rješenje donio nenadležni organ uprave, odnosno pravni subjekt koji ima javna ovlaštenja ili nenadležno službeno lice organa uprave, odnosno pravnog subjekta koji ima javna ovlaštenja; 2. ako je o istoj stvari ranije doneseno pravosnažno rješenje kojim je ta upravna stvar drugačije riješena; 3. ako je rješenje donio organ bez saglasnosti, potvrde, odobrenja ili mišljenja drugog organa a ovo je potrebno po zakonu ili drugom propisu utemeljenom na zakonu; 4. ako je rješenje doneseno kao posljedica prisile, ucjene, pritiska ili druge nedopuštene radnje; 5. ako ga je donio mjesno nenadležan organ. Odredbom člana 243. stav 2. istog Zakona propisano je da se rješenje koje je konačno u upravnom postupku može ukinuti po pravu nadzora ako je njime očigledno povrijeđen materijalni zakon. U stvarima u kojima sudjeluju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, rješenje se može ukinuti samo po pristanku zainteresiranih stranaka.

Odredbom člana 244. stav 1. istog Zakona propisano je da Apelaciona komisija može poništiti ili ukinuti rješenje po pravu nadzora. Odredbom člana 244. stav 2. istog Zakona propisano je Apelaciona komisija donosi rješenje o poništenju rješenja po službenoj dužnosti, na zahtjev stranke ili ombudsmena Bosne i Hercegovine, a rješenje o ukidanju po službenoj dužnosti ili na zahtjev ombudsmena. Odredbom člana 244. stav 3. istog Zakona propisano je da se rješenje o poništenju na osnovu tačaka 1., 2. i 3. stava 1. člana 243. ovog Zakona može donijeti u roku od pet godina, a na osnovu tačke 5. stava 1. tog člana u roku od jedne godine od dana kada je rješenje postalo konačno u upravnom postupku. Odredbom člana 244. stav 4. istog Zakona propisano je da se rješenje o poništenju rješenja na osnovu člana 243. stava 1. tačka 4. ovog Zakona može donijeti bez obzira na rokove utvrđene u stavu 3. ovog člana. Odredbom člana 244. stav 5. istog Zakona propisano je da se rješenje o ukidanju na osnovu stava 2. člana 243. ovog Zakona može donijeti u roku od jedne godine od dana kad je rješenje postalo konačno u upravnom postupku.

Apelaciona komisija Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH (u nastavku teksta: Apelaciona komisija) je svojim rješenjem broj predmeta: ..., broj akta: ... od 14.02.2022.godine ukinula po pravu nadzora Uvjerjenje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj: ... od 24.08.2021.godine kojim se potvrđuje da lokacijski uslovi izdati po zahtjevu d.d. "T." iz B., broj: ... od 03.09.2013.godine nisu promijenjeni i predmet se vraća prvostepenom organu na ponovni postupak. U obrazloženju svog rješenja je navela da je Vijeće utvrdilo da postoje uslovi za ukidanje uvjerenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj: ... od 24.08.2021.godine kojim se potvrđuje da lokacijski uslovi izdati po zahtjevu

d.d. "T." iz B. broj: ... od 03.09.2013.godine nisu promijenjeni, jer je prvostepeni organ očigledno povrijedio i odredbu člana 50. stav 3. Zakona o prostornom planiranju i građenju Brčko distrikta BiH kojom je propisano da ako za područje buduće gradnje nije donesen odgovarajući provedbeni plan u momentu podnošenja zahtjeva ili izrada provedbenog plana nije uopšte predviđena prostornim planom šireg područja ili dokument prostornog planiranja šireg područja nije urađen, lokacijske uslove izdaje Odjeljenja na osnovu uvida stanja na licu mjesta i na osnovu raspoloživog dokumenta prostornog planiranja. U konkretnom slučaju prvostepeni organ je izdao predmetno uvjerenje samo na osnovu raspoloživog dokumenta prostornog planiranja (Izmjene i dopune Urbanističkog plana grada Brčko (II)) a da predhodno nije izvršio uvid stanja na licu mjesta a kako je to citiranom odredbom propisano. Dakle oba osnova (uvid stanja na licu mjesta i na osnovu raspoloživog dokumenta prostornog planiranja) se kumulativno primjenjuju prilikom izdavanja lokacijskih uslova-uvjerenja. Što znači da je prvostepeni organ bio dužan izvršiti uvid stanja na licu mjesta a u konkretnom slučaju nije to učinio nego je izdao uvjerenje samo uz konstataciju da se uvjerenje izdaje na osnovu Izmjena i dopuna Urbanističkog plana grada Brčko (II) Odluke o usvajanju ("Službeni glasnik Brčko distrikta BiH" broj: 24/07) koji nije promijenjen.

Razmotrivši navode iz osporenog rješenja Apelacione komisije Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 14.02.2022.godine, sud te navode i obrazloženje tužene nije mogao prihvatiti kao osnovane.

Naime, rješenjem Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 03.09.2013.godine izdati su lokacijski uslovi firmi "T." d.d. iz B., za izgradnju objekta za kolektivno stanovanje (Lamela 1 i Lamela 2), na urbanističkoj parceli formiranoj od dijela zemljišta označenog kao k.č.broj ... k.o. Brčko 1 (izlaganje), ul. ..., stambeno naselje "Brčko Novo", u Brčkom. Uvjerenjem Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj predmeta: ..., broj akta: ... od 24.08.2021.godine potvrđuje se da lokacijski uslovi izdati po zahtjevu d.d. "T." iz B., broj: ... (broj akta: ...) od 03.09.2013.godine, nisu promijenjeni. Urbanističko-građevinski inspektor Kancelarije-Ureda gradonačelnika-Inspektorata Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je Apelacionoj komisiji Brčko distrikta BiH podnio prijedlog za pokretanje postupka ukidanja rješenja-lokacijskih uslova br. ... od 03.09.2013.godine i uvjerenja broj: ... od 24.08.2021.godine po pravu nadzora, jer je inspeksijskom kontrolom utvrđeno da je doneseno u suprotnosti sa odredbama Zakona o prostornom planiranju i građenju. Naime, urbanističko-građevinski inspektor je dana 27.10.2021.godine izvršio inspeksijsku kontrolu u Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH, u predmetu donošenja rješenja-lokacijskih uslova br. ... od 03.09.2013.godine na ime "T." d.d. B., za izgradnju stambenog objekta za kolektivno stanovanje, na dijelu parcele označene kao k.č.broj ... k.o. Brčko 1, stambeno naselje "Brčko Novo". Inspeksijska kontrola je inicirana pisanim podneskom br. ... od 24.09.2021.godine, upućenim Kancelariji gradonačelnika-Inspektoratu od "Stanari zgrade Lamela 1, Lamela i Lamela 3" u kojem se podnosioci inicijative za inspeksijski nadzor žale na malu udaljenost planiranog objekta za kolektivno stanovanje, za koji su izdati lokacijski uslovi br. ... od 03.09.2013.godine, od već izgrađenih objekata Lamela 1, Lamela i Lamela 3, za koje su izdati lokacijski uslovi br. ... od 03.03.2016.godine. Urbanističko-građevinski inspektor je konstatovao da nadležno odjeljenje za donošenje rješenja o lokacijskim uslovima, Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove, nije donijelo rješenje br. ... od 03.09.2013.godine i uvjerenje br. ... od 24.08.2021.godine, u skladu sa dokumentom prostornog planiranja, što je obaveza iz člana 46. stav 1. Zakona o prostornom planiranju i građenju, te predložilo Apelacionoj komisiji da, po pravu nadzora, ukine lokacijske uslove br. ... od 03.09.2013.godine i uvjerenje od broj: ... od

24.08.2021.godine, u skladu sa članom 243. Zakona o upravnom postupku, a u vezi sa članom 131. stav 1. tačka d) i 132. tačka d) Zakona o prostornom planiranju i građenju. Apelaciona komisija Brčko distrikta BiH je rješenjem broj predmeta: ..., broj akta: ... od 14.02.2022.godine ukinula po pravu nadzora Uvjerjenje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj: ... od 24.08.2021.godine kojim se potvrđuje da lokacijski uslovi izdati po zahtjevu d.d. "T." iz B., broj: ... od 03.09.2013.godine nisu promijenjeni i predmet vratila prvostepenom organu na ponovni postupak.

Tužitelj osnovano u tužbi ističe da je navedeni upravni akt tužene nezakonit i nepravilan i da predstavlja povredu načela zakonitosti iz člana 4. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Naime, kada je riječ o rješenju Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 03.09.2013.godine, tužitelj je u pismenom izjašnjenju od 31.01.2022.godine tuženoj ukazao da je nastupila prekluzija za preispitivanje pravilnosti tog rješenja po pravu nadzora tj. da je protekao zakonom propisani rok u kojem je moguće rješenje ukinuti po pravu nadzora zbog očigledno pogrešne primjene materijalnog zakona, navodeći da je od konačnosti navedenog rješenja proteklo više od 8 godina te da je očigledno da je prijedlog Inspektorata za ukidanje ovog rješenja po pravu nadzora neblagovremen. Iako je tužena u ovom dijelu uvažila tužiočeve razloge i konstatovala da je protekao zakonom propisani rok za ukidanje konačnog rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 03.09.2013.godine, propustila je u izreci rješenja odlučiti o neosnovanosti (neblagovremenosti) prijedloga Inspektorata za ukidanje navedenog konačnog rješenja, čime je povrijedila odredbu člana 193. stav 1. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Naime, odredbom člana 193. stav 1. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko distrikta BiH" broj: 48/11) propisano je da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno. Osim toga, tužitelj je u pismenom izjašnjenju od 31.01.2022.godine, a u vezi sa prijedlogom Inspektorata za ukidanje uvjerenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 24.08.2021.godine, istakao da je u ovom dijelu prijedlog Inspektorata očigledno neosnovan jer se odredbe o ukidanju i poništenju po pravu nadzora odnose samo na rješenja kao konačne upravne akte, odnosno da ZUP ne propisuje mogućnost da se po pravu nadzora ukine uvjerenje, potvrda, zaključak ili drugi akt koji nije konačno rješenje u smislu člana 12. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Tužena je u obrazloženju osporenog rješenja, po ocjeni ovog suda, pogrešno ocijenila da postoje uslovi za ukidanje uvjerenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 24.08.2021.godine, navodeći da se ovim uvjerenjem produžava važnost lokacijskih uslova od 24.08.2021.godine (od datuma izdavanja uvjerenja) i rok važenja od godinu dana ponovo teče te da iz navedenog proizilazi da uvjerenje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove broj: ... od 24.08.2021.godine i rješenje prvostepenog organa broj: ... od 03.09.2013.godine čine jednu cjelinu odnosno jedan upravni akt-lokacijske uslove, odnosno da uvjerenje u smislu odredbe člana 54. Zakona o prostornom planiranju i građenju predstavlja rješenje da lokacijski uslovi nisu promijenjeni. Po ocjeni ovog suda, uvjerenje br. ... od 24.08.2021.godine se ne može ukinuti jer nije upravni akt i nema obavezne elemente rješenja niti može imati svojstvo konačnosti a uvjerenje i rješenje, suprotno navodima tužene, ne predstavljaju jednu cjelinu, odnosno ne čine jedan upravni akt jer se radi o dva odvojena upravna akta a samo se rješenje o lokacijskim uslovima može ukinuti u smislu odredbe člana 243. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH.

Kako iz svega navedenog proističe da je tužena, postupajući po prijedlogu Urbanističko-građevinskog inspektora za pokretanje postupka ukidanja rješenja-lokacijskih

uslova br. ... od 03.09.2013.godine i uvjerenja br. ... od 24.08.2021.godine po pravu nadzora, povrijedila načelo zakonitosti iz člana 4. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH i načelo zaštite prava građana iz člana 5. istog Zakona, čime je povrijeđen zakon na štetu tužitelja, to je sud na osnovu člana 30. stav 1. i člana 31. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 4/00 1/01) i odlučio kao u izreci ove presude, te usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

U ponovnom postupku tužena će, kao nadležni organ, postupiti po primjedbama iznesenim u ovoj presudi i otkloniti nepravilnosti na koje ukazuje ova presuda, te donijeti novu na zakonu zasnovanu i pravilnu odluku u ovoj upravnoj stvari, za koju odluku će dati pravilne i potpune razloge.

Odluka o troškovima upravnog spora donesena je na osnovu člana člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 28/18), a u vezi sa članom 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH i Advokatskom tarifom FBiH (Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije Bosne i Hercegovine-"Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 22/04 od 24.04.2004.godine i 24/04 od 08.05.2004.godine) i odnosi se na naknadu: sudske takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM, sudske takse na presudu u iznosu od 100,00 KM, sastava tužbe po punomoćniku u iznosu od 280,80 KM (240,00 KM + 17% PDV-a- 40,80 KM), odnosno ukupno 480,80 KM, pa je i sud obavezao tuženu da tužiteljici nadoknadi troškove upravnog spora u tom iznosu.

S U D I J A

AZAPOVIĆ MIRELA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.